

27. navadna nedelja – leto A

Prilika o vinogradu in viničarjih

»Poslušajte drugo priliko! Bil je hišni gospodar, ki je zasadil vinograd, ga obdal z ograjo, izkopal v njem stiskalnico in sezidal stolp; in dal ga je v najem viničarjem ter odpotoval. Ko se je približal čas trgatve, je poslal svoje služabnike k viničarjem, da bi dobili njegov pridelek. Viničarji pa so njegove služabnike zgrabili in enega pretepli, drugega ubili in spet drugega kamnali. Nato je poslal druge služabnike, več kakor prej, in storili so z njimi prav tako. Nazadnje je poslal k njim svojega sina, rekoč: »Mojega sina bodo spoštovali.« Ko pa so viničarji zagledali sina, so sami pri sebi rekli: »Ta je dedič. Dajmo, ubijmo ga in se polastimo njegove dediščine!« Zgrabili so ga, vrgli iz vinograda in ubili. Ko bo torej prišel gospodar vinograda, kaj bo storil s temi viničarji?« Rekli so mu: »Hudobneže bo kruto pokončal, vinograd pa dal v najem drugim viničarjem, ki mu bodo ob svojem času dajali pridelek.« Jezus jim je rekel: »Ali niste nikoli brali v Pismih: Kamen, ki so ga zidarji zavrgli, je postal vogalni kamen. Gospod je to naredil in čudovito je v naših očeh. Zato vam pravim: Vzelo se vam bo Božje kraljestvo in dalo ljudstvu, ki bo obrodilo njegove sadove. Mt 21,33-43

Vzelo se vam bo Božje kraljestvo

Kaj pravite, ali se to, kar smo slišali v evangeliju, dogaja tudi med nami? Mi, dragi bratje in sestre, ali smo tudi mi viničarji, ki nočejo dati pridelka gospodarju vinograda? No, saj razumemo, gospodar je Bog. Kaj mu damo v zameno za vse, kar nam daje? Molimo, gremo k sv. maši, si prizadevamo, da bi bili 'pridni' ... še kaj? Evangelij pravi: »Ko se je približal čas trgatve, je gospodar poslal svoje služabnike k viničarjem, da bi dobili njegov pridelek.« Ali je to celoten pridelek? Ne, celoten pridelek je naše življenje. Ne omenja deleža! Pravi, da prihaja po celoten pridelek. Kdo bi se ne jezil, kaj? Vse pa že ni njegovo! Saj so se viničarji trudili, da bi vinograd obrodil. Je že res, da je ga je zasadil in postavil gospodar, a trud za pridelek je bil njihov. Zakaj jim hoče gospodar vzeti ves pridelek? Najbrž zato, da jih bo potem izplačal. A čakanje na svoj delež je tvegano dejanje. In kaj če se gospodar premisli in viničarjem ne da ničesar?

Tale odlomek nas spravlja v zadrego, mar ne? Če bomo dali vse, lahko ostanemo brez vsega. Če pa ne bomo dali vsega, pomeni, da moramo nagnati nadležne božje služabnike, ki terjajo od nas ves pridelek. Pravzaprav ni druge poti, ali dati ali pa nagnati oz. celo ubiti vse božje posrednike, celo njegovega Sina.

Mislím, da smo vsi vedno pred skušnjava, da bi nekaj zadržali zase. Upira se nam izročiti vse življenje Bogu. Ta upor se dogaja od samega stvarjenja naprej. Že v raju sta Adam in Eva ugotavljala, da Bog hoče, da sta v celoti podrejena njegovi logiki. Adam in Eva pa si želita ne le svobode, ampak popolne neodvisnosti. Hočeta biti gospodarja življenja in jezi ju, da bi morala vedno gledati na gospodarja, ki nekaj pričakuje. Življenje vzameta v svoje roke, zato pa zapravita raj, ali z današnjimi besedami: Vzelo se jima je Božje kraljestvo!

Če pogledamo v življenje svetnikov, bomo videli, da ta notranja bitka v človeku ni nikoli končana. Vincencij Pavelski si je kot mlad duhovnik želel predvsem dobre službe in dobrega zaslužka. Počasi je začel odkrivati svojo zvezanost in ugotavljati, da je sreča v ljubezni do drugih, v popolni podaritvi. Njegova pot notranjega spreobrnjenja je nedvomno dejstvo, ni pa tako jasna opisana, kot je npr. pri Frančišku Asiškem, ki smo ga včeraj obhajali. Frančišek si je želel viteške slave, priljubljenosti in lagodnega življenja, a Bog ga je močno zdramil, ko ga je poklical na pot drugačnega viteštva. Odpovedal se je vsemu, celo lastnemu očetu in obleki, ki jo je slekel pred

celim mestom. Vedno znova pa je imel poglede na Božje načrte, ki mu jih je Bog neprestano popravljal, dopolnjeval, spreminjal.

Tudi Marija, je imela svoje načrte, pa je rekla: Glej dekla sem Gospodova! Tudi kasneje, ko je že sprejela Božje povabilo, da postane Božja mati, se je morala spraševati, kaj pomeni Jezusovo trmarjenje v templju, ko sta ga iskala z Jožefom. Odpovedovala se je svojim predstavam in vedno znova izrekala svoj: Naj se zgodi po tvoji volji!

Dragi bratje in sestre, vsi smo viničarji in vsi se moramo prepoznati v uporništvu, o katerem govori današnji evangelij. Če se ne prepoznamo, pomeni, da Boga ne jemljemo dovolj resno. Če mislimo, da slišimo Božje povabilo, brez upiranja, smo zagotovo Njegove predstave zamenjali s svojimi.

Pot svetnikov in celo pot Božje matere Marije se je vila neprestano preko vedno novega odpovedovanja lastni volji, lastnim predstavam, popolnega izročanja Bogu in ponavljanja: Gospod vse kar je moje je tvoje, naj se zgodi. V Marijinem mesecu smo še posebej poklicani, da se z Marijo vsak dan znova scela izročimo svojemu Gospodu in Gospodarju. Naj on upravlja z našim življenjem, naj spreminja našo trmo, da bomo zvesti v njegovi službi, v njegovem vinogradu. Recimo vsako jutro: Gospod, naj bo ta dan moje življenje v tvojih rokah. Naj ti služim scela, naj delam, kar želiš!